

дочаякване на *Сурваки*, за бѣдушто то плодородие въ годинѣ тѣх и за здравие то на цѣлѣх тѣх челядь и проч.; послѣ изхожда съ ѣмеша въ рѣкѣх и кѣди рядомъ сички тѣх кѣштны стаи и обграды, дѣ живѣе добытакъ имъ и дѣ сѣх стоварены земеродны тѣх имъ плодове, за кои то сѣх мѣчили прѣзъ цѣлѣх тѣх годинѣх да ги съберѣхъ; особено же внимание убѣрѣхъ въ хлѣва и гражда дѣ е добытакъ имъ съ кого работѣхъ земѣх тѣх и си привѣждѣхъ овцы и другы скотове.*).

Така кату сѣх свѣрши той-зи стародревенъ обрядъ, съ най-голѣмаѣх благоговѣйность, сѣдѣхъ около стола сички тѣх домашни, а старѣйшый разгнѣва тогава *Боговицѣх тѣх*, благославѣхъ нѣшто си народно, и дава сѣхкому по кѣсѣ, кату отдѣли и чѣсть за добытака, кату за волове тѣх, овцы тѣх, коние тѣх и проч., съ кое то ги захранѣхъ на утрѣ, да имъ бѣдѣхъ живи и здрави за цѣлѣх годинѣх. Тогава почвѣхъ да вечерѣхъ сички весели. А въ разстоѣние то вечера, кой то отъ домашнихъ кѣхни, старѣйшина му подарѣва нѣшто си, кату говѣда, овцы, коние, и друг.; него же кѣханѣе сматрѣхъ за добѣрѣхъ знакъ начѣла новѣя години. А кой то намѣри сѣхбѣрный ценѣзъ въ свои дѣлѣх *Боговицѣх*, сматра сѣх за благополученѣх. *Кѣденый Столѣх* не сѣх разтрѣбѣ него вечерѣхъ нѣх стои цѣлѣх ношѣх накѣченѣх отъ вышѣречены тѣх плодове. Огнѣхъ же гори цѣлѣх ношѣх непрѣстано на огниште и сматрѣхъ го за голѣмо зло, ако угаснѣе прѣзъ неѣх ношѣх. А мѣжескѣх полѣх, по-млади тѣх, приготвѣхъ си дрѣновы кѣчѣсты вѣйкы за сутрѣшний день, кои сѣх кѣдѣхъ него вечерѣхъ отъ старѣйшинѣх тѣх,

Послѣ вечерѣхъ нарѣждѣхъ сѣх около кѣшное огниште и, кату разравѣхъ жаравѣх тѣх, на него мѣсто гуждѣхъ пѣхпкы отъ дрѣнѣх, наричѣюшти ги сѣхкому отъ присѣхтѣвующихъ, кому шѣх гадаѣхъ (налучѣхъ), и ги пукѣхъ, т. е. глѣдѣхъ внимѣтельно коѣа шѣх сѣх разпукни отъ топлины огништа и подскочи по-млого, и тѣхкувѣхъ: чи той, кому е нарѣчена, шѣх бѣди веселѣх и здравѣх прѣзъ цѣлѣх годинѣх! а коѣа то не сѣх разпукни и не подскочи, тѣхкувѣхъ противное. Сѣхкому безъ изкѣлючения отъ присѣхтѣвующихъ наричѣхъ и пукѣхъ дрѣновы пѣхпкы, освѣнѣх това и за отсѣхтѣвующы тѣх отъ своихъ въ странство творѣхъ това гадѣние и мѣдರುವѣхъ по нѣшто си. Кату пѣхпленѣхъ и това, лѣгѣхъ си да спѣхъ, а една отъ по-стары тѣх жены сѣди будна около огнѣа и гѣх подклажда прѣзъ цѣлѣх ношѣх, вардѣшта строго да не нѣхкакси угаснѣе!

Кой то же отъ по-млады тѣх момчѣта сѣх събуди и стѣни по-рано, зѣма

*) Въ Македонѣх тѣх кой кѣди прѣзъ кѣдены тѣх вечера назовавѣхъ го Паличѣх, а то има равно значѣние съ жрѣцѣх. Знаѣно е чи въ старо врѣмя, а и сега ѣоште въ Индиѣх, какъ то и въ другы тѣх стары народы, жрѣцы тѣх сѣх палили приносѣемы тѣх въ жѣрѣтѣх вѣшты. Рѣчѣ та же жрѣцѣх значи паличѣх, коренны слоѣзъ жѣр=жар, жарити=палити и проч.